

Pensionering, og Forsørgelse af Underclasser-
nes og Invalidernes Enker. Det 4de Afsnit
indeholder Bestemmelser for Understøttelse for
Børn. Det 6te Afsnit omhandler Pensioner-
ingsmidlerne, som deles i en almindelig Fond
og en overordentlig Invalidfond. Der er nem-
lig under det 5te Afsnit omhandlet en overor-
dentlig Forsørgelse for de fra Krigen hidrø-
rende Invalider samt deres og de Faldnes Es-
terladte, som udredes hovedsagelig af den over-
ordentlige Invalidfond. I det 7de Afsnit af-
handles Bestyrelsen, og endelig indeholder det
8de adskillige almindelige og transitoriske Be-
stemmelser.

Udkastet angaaer altsaa egentlig kun Un-
derclassernes Pensionering og de til Under-
classerne hørende Invaliders Forsørgelse. Hvad
Militairetaternes Officerer angaaer, i Tilfælde
af at de ere Invalider, vil det være i For-
samlingens Erindring, at i § 3 af den almin-
delige Pensjonslov indeholdes den Bestemmelse,
at den Embedsmand, der ved Udførelse af sin
Tjeneste kommer saaledes til Skade, at han
maa affediges for bestandig, faaer $\frac{2}{3}$ af Ind-
tægten i Pension. Af denne Grund kommer
altsaa Officerernes Forsørgelse, qua Invalider,
ikke ind under det Udkast, som her foreligger.
Smidlertid findes der dog i Udkastets § 28 en
Bestemmelse derom, angaaende den overordent-
lige Forsørgelse for de fra Krigen hidrørende
Invalider samt deres og de Faldnes Es-
terladte. I Slutningen af § 28 er det sagt: Ud-
gang til Understøttelse af den overordentlige
Fond have alle Invalider, hvad enten de hen-
høre til Militairetaternes Underclasser eller til
Officersclassen, saavelsom deres og de Fald-
nes Esterladte". Der kunde maaskee opstaae
Spørgsmaal om, hvorledes der blev at forholde
med de Officerers Forsørgelse, som henhøre til
Armeens Krigsreserve. Jeg mener, at i Al-
mindelighed henhører Reserveofficerernes Pen-
sionering under den almindelige Pensjonslov.
Reserveofficererne ere, ligesom de andre Offi-

cerer, udnævnte af Kongen, og have, efter mit
Eskøn, de Criterioner, som forudsættes hos en
Embedsmand. Naar de altsaa formedelst Ud-
der, Svagelighed eller anden utilregnelig Nar-
sag affediges, mener jeg, at de maae være be-
rettigede til Pension efter de i den almindelige
Pensjonslov givne Bestemmelser, naturligtvis i
Forhold til det Tidsrum, hvori de have gjort
activ Tjeneste. Er denne min Forudsætning
rigtig, mener jeg, at ligeledes de, som ere
komne til Skade under Krigen og ere blevne
Invalider, have det samme Krav, som i Pen-
sionslovens § 3 er erkjendt for Officerer i Al-
mindelighed, til at erholde $\frac{2}{3}$ af deres Em-
bedsindtægter i Pension, og det saameget mere,
som de til den Tid have i enhver Henseende
været de samme Vilkaar undergivne, som Ar-
meens Linieofficerer. Jeg mener altsaa, at de,
naar de ere Invalider, have samme Krav paa
 $\frac{2}{3}$ af deres Embedsindtægter i Pension, og
tillige samme Udgang til extraordinair Under-
støttelse ifølge Udkastets § 28, som er tilstaaet
Officererne af Linien.

Det har været mig meget ukjært, at denne
Sags Behandling har været saa længe, førend
den kunde komme i den Skikkelse, at forelæg-
ges Rigsdagen. Hovedgrunden til, at Sa-
gens Behandling har medtaget saa lang Tid,
er, at det sprindelige Commissorium gik ud
paa blot at afhandle Invalidernes Forsørgelse;
men den nedsatte Commissjon kom til den Over-
bevisning, at Reglerne for Invalideforsørgelsen
ikke godt kunde affondres fra Bestemmelserne om
Underclassernes Pensionering, som navnlig for
Landmilitairetatens Vedkommende vare i høj
Grad usfuldstændige. Det blev altsaa nødven-
digt at sætte de to Lovforslag i Forbindelse,
nemlig Invalidforsørgelsen og Underclassernes
Pensionering. Der eksisterer saerregne Bestemmelser
for Søetaten. Disse maatte man søge at
bringe i Overeensstemmelse med dem for Land-
etaten.